

«Коли моя рука, то тиха, то лукава...» (1965)

Вінграновський Микола Степанович

* * *

Коли моя рука, то тиха, то лукава,
В промінні сну торкнеться губ твоїх
І попливе по шиї і небавом
З плеча на груди, із грудей до ніг...

Коли твоя рука солодка, ніби слава,
Червоноооким пальчиком майне
В лимонній тиші і коли мене
У темну глибину повергне темна слада —

У білій лодії тоді ми пливемо
По водах любощів між берегами ночі:
І голоси у гніздах ластівочі
Стихають тихо... Золоте кермо

Заснуло! хмарини понад полем,
І спить рука в руці, і на щоці
Краплина щастя, виказана болем,
До ранку світиться...

1965

Постійна адреса:

http://ukrlit.org/vinhranovskyi_mykola_stepanovych/koly_moia_ruka_to_tykha_to_lukava